

Sygn. akt: I C 880/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Glinkiewicz
Protokolant:	sekretarz sądowy Bożena Czajkowska

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2018 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) **Bank (...) S.A w W.**

przeciwko M. L.

o zapłatę

orzeka

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 880/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 czerwca 2018r. (...) S.A. w W. wniosła o zasądzenie od M. L. kwoty 30.913,99 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 20.653 zł od dnia 1 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu wg norm przepisanych.

Podniosła, że z pozwanym zawarła umowę bankową na podstawie, której pozwany otrzymał kwotę pieniężną i zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach wskazanych w umowie Pozwany pomimo działań windykacyjnych nie uregulował zadłużenia.

Pozwany nie ustosunkował się na piśmie do meritum pozwu ani nie stawił się na rozprawę prawidłowo zawiadomiony o terminie.

Sąd ustalił co następuje:

Dnia 30 kwietnia 2001 r. M. L. zawarł z (...) Bankiem (...) S.A. umowę kredytu odnawialnego.

Dowód: umowa k. 11-13

M. L. nie regulował terminowo spłaty kredytu. Pismem z dnia 25 kwietnia 2014 r., doręczonym M. L. 30 maja 2014r. (...) S.A. wypowiedziała umowę kredytu odnawialnego z zachowaniem 2 miesięcznego terminu wypowiedzenia od dnia następującego po dniu doręczenia wezwania.

Roszczenie stało się wymagalne z dniem 1 sierpnia 2014r.

Dowód: wypowiedzenie wraz z potwierdzeniem odbioru k. 9,10

Pismami z dnia 4 lipca 2014 r., 31 maja 2018 r. (...) S.A. wzywała M. L. do zapłaty zaległości.

Dowód: wezwania k. 6,7

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych, dokumentów przedłożonych przez strony.

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu, albowiem ich prawdziwość nie budziła w ocenie Sądu jakichkolwiek wątpliwości. Były one opatrzone wymaganymi pieczęciami i podpisami. Co więcej, wiarygodność przedłożonych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

W niniejszej sprawie pozwany M. L. nie stawiał się na posiedzeniu wyznaczonym na rozprawę, jak również nie wypowiedziała się co do twierdzeń podnoszonych przez powoda w uzasadnieniu pozwu, zaistniały więc przesłanki z art. 339§1 k.p.c. do wydania wyroku zaocznego.

Okoliczności przytoczone przez powódkę w pozwie były zasadniczo bezsporne. Kwestią nie budzącą w niniejszej sprawie wątpliwości był fakt, iż powódkę z pozwanym łączyła umowa kredytu odnawialnego oraz, że pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania, nie dokonując na rzecz wierzyciela płatności w terminach i wysokościach wskazanych w umowie.

Przedmiotowe powództwo nie zasługiwało jednak na uwzględnienie.

W dniu 9 lipca 2018 roku weszła w życie Ustawa z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018, poz. 1104). Zgodnie z nowelizacją art. 117 k.c. poprzez dodanie z dniem 9 lipca 2018 roku §21, po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. W związku z powyższym, to na sąd, ustawodawca nałożył obowiązek badania terminu przedawnienia z urzędu, również co do roszczeń zawisłych przed sądem przed dniem wejścia w życie przepisów nowelizacyjnych, gdyż zgodnie z art. 5 ust 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 roku o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2018.1104) roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie nowelizującej.

Pozwany jest konsumentem, co wynika jednoznacznie z charakteru zawartej z nim umowy. Roszczenie powódki było przedawnione już w chwili wytaczania o nie powództwa i to przy zastosowaniu przepisów obowiązujących w dacie dokonywania czynności. Jako związane z działalnością gospodarczą (banku), uległo przedawnieniu najpóźniej z dniem 1 sierpnia 2017 roku – czyli trzy lata od daty wymagalności roszczenia (art. 118 k.c.). Powód wytoczył powództwo o zapłatę długu blisko rok po upływie okresu przedawnienia.

Zgodnie z obowiązującą obecnie regulacją, w tej sprawie Sąd zastosował do roszczenia przedawnionego, co do którego nie podniesiono zarzutu przedawnienia, przepisy kodeksu cywilnego obowiązujące w dacie orzekania. W tej dacie Sąd zobowiązany już był do uwzględnienia z urzędu faktu wytoczenia przeciwko konsumentowi powództwa o roszczenie w oczywisty sposób przedawnione.

W tym stanie, na podstawie powołanych przepisów, Sąd powództwo oddalił.